

JUDr. ROBERT PELIKÁN, Ph.D.
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

V Praze dne 3. 4. 2017
Čj. MSP-399/2015-OD-SPZ/3
Počet listů: 2
Přílohy: 3

**Nejvyšší soud
Burešova 20
657 37 Brno**

Obviněný Ing. Z.M. – stížnost pro porušení zákona

Přílohy:

1. trestní spis Okresního soudu v Táboře sp. zn. 3 T 37/2013, včetně spojeného spisu téhož soudu, sp. zn. 3 T 45/2013
2. trestní spis Okresního soudu v Táboře, sp. zn. 2 T 52/2009
3. trestní spis Okresního soudu v Táboře, sp. zn. 3 T 27/2008

Podle § 266 odst. 1 tr. ř. podávám ve prospěch obviněného Ing. Z.M.,

stížnost pro porušení zákona

proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích – pobočky v Táboře ze dne 29. 8. 2013, č. j. 14 To 215/2013-62, jako soudu odvolacího ve věci vedené u Okresního soudu v Táboře pod sp. zn. 3 T 37/2013.

Rozsudkem samosoudce Okresního soudu v Táboře ze dne 14. 5. 2013, č. j. 3 T 37/2013-42, byl obviněný Ing. Z. M. (dále jen „obviněný“) uznán vinným přčinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, jehož se dopustil tím, že

- 1) dne 11. 3. 2013 kolem 09.35 hod. v Zárybničné Lhotě, okres Tábor, řídil po silnici I. tř. č. 19 ve směru na Tábor osobní motorové vozidlo tov. zn. ŠKODA FABIA, RZ ,
- 2) dne 22. 3. 2013 kolem 17.45 hod. v katastru obce Nová Ves u Chýnova, okres Tábor, řídil po silnici II. tř. č. 409 ve směru od Plané nad Lužnicí na Chýnov osobní motorové vozidlo tov. zn. ŠKODA 135E FAVORIT, RZ,

a jednání popsaného pod body 1) a 2) výše se dopustil přesto, že podle § 94a odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., pozbyl dne 4. 4. 2009, kdy nabyl právní moci trestní příkaz Okresního soudu v Táboře ze dne 18. 3. 2009, sp. zn. 2 T 52/2009, kterým mu byl uložen trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu, řidičské oprávnění a dosud nesplnil podmínky stanovené § 102 odst. 5 zákona č. 361/2000 Sb. k vrácení řidičského oprávnění.

Za tento přečin byl obviněný podle § 337 odst. 1 tr. zákoníku odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 8 měsíců. Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku mu byl výkon trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v délce 3 let.

Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku byl obviněnému dále uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 12 měsíců.

Proti rozsudku podal obviněný odvolání, v němž se domáhal mírnějšího potrestání, a to zejména proto, že v mezidobí již i podmínky pro vrácení řidičského oprávnění splnil, a to mu bylo vráceno; vyslovil ovšem pochybnost i o právní kvalifikaci skutku.

Rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích – pobočky v Táboře ze dne 29. 8. 2013, č. j. 14 To 215/2013-62, byl z podnětu odvolání obviněného napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. ř. zrušen v celém výroku o trestu.

Podle § 259 odst. 3 písm. a) tr. ř. pak bylo v rozsahu zrušení ve věci znovu rozhodnuto tak, že obviněný byl při nezměněném výroku o vině odsouzen podle § 337 odst. 1, § 67 odst. 2 písm. b), § 67 odst. 3 a § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku k peněžitému trestu v počtu 30 denních sazeb à 500 Kč v celkové výši 15 000 Kč. Pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, byl podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání 6 týdnů.

Z odůvodnění rozsudku odvolacího soudu je patrné, že se s výrokem o vině z prvostupňového rozsudku plně ztotožnil; odvolateli přisvědčil pouze potud, že namísto podmíněného trestu odnětí svobody mu uložil trest peněžitý. Trest zákazu činnosti již odvolacím soudem uložen nebyl.

Tímto rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích – pobočky v Táboře byl v neprospěch obviněného porušen zákon v ustanovení § 254 odst. 1 tr. ř. v souvislosti s ustanovením § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku; jemu předcházejícím rozsudkem Okresního soudu v Táboře ze dne 14. 5. 2013, č. j. 3 T 37/2013-42, pak rovněž v ustanovení § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.

Podle § 254 odst. 1 tr. ř. odvolací soud, nezamítne-li nebo neodmítne-li odvolání podle § 253 tr. ř., přezkoumá zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přihlíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání.

Přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku se dopustí ten, kdo maří nebo podstatně ztěžuje výkon rozhodnutí soudu nebo jiného orgánu veřejné moci tím, že vykonává činnost, která mu byla takovým rozhodnutím zakázána nebo pro kterou mu bylo odňato příslušné oprávnění podle jiného právního předpisu nebo pro kterou takové oprávnění pozbyl.

Z obsahu trestního spisu Okresního soudu v Táboře sp. zn. 3 T 27/2008 bylo zjištěno, že v této věci uložený trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 30 měsíců obviněný vykonal dne 10. 6. 2011, když rozsudek nabyl právní moci dne 10. 12. 2008.

Ze spisu Okresního soudu v Táboře sp. zn. 2 T 52/2009 pak vyplývá, že v této věci byl obviněný odsouzen trestním příkazem ze dne 18. 3. 2009, č. j. 2 T 52/2009-32, jenž nabyl právní moci dnem 4. 4. 2009, mimo jiné k trestu zákazu činnosti spočívajícímu v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 18 měsíců.

Usnesením Okresního soudu v Táboře ze dne 27. 8. 2010, č. j. 2 T 52/2009-76, byl podle § 419 tr. zákoníku, za použití § 465 odst. 2 tr. ř., mimo jiné zkrácen i úhrnný trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu uložený obviněnému ve výměře 18 měsíců, a to mimo jiné za trestný čin řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění podle § 180d tr. zák. (míněn zákon č. 140/1961 Sb., ve znění účinném do 31. 12. 2009), a to na trest zákazu činnosti ve výměře 14 měsíců. Obviněný tento trest zákazu činnosti vykonal dne 10. 8. 2012 (viz č. 1. 76 spisu sp. zn. 2 T 52/2009).

Jednání, posuzovaného ve věci vedené u Okresního soudu v Táboře pod sp. zn. 3 T 37/2013, se ovšem obviněný dopustil až ve dnech 11. 3. 2013 a 22. 3. 2013; řídil tedy motorové vozidlo bez řidičského oprávnění až po vykonání trestu zákazu činnosti – řízení motorových vozidel – uloženého mu ve věci vedené u Okresního soudu v Táboře pod sp. zn. 2 T 52/2009.

Jednání řidiče, jemuž byl uložen trest nebo sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, a jenž takové vozidlo řídí v době, kdy již uložený trest nebo sankci vykonal, ale dosud neprokázal zákonem stanovenou odbornou a zdravotní způsobilost k vrácení řidičského oprávnění, ovšem nevykazuje zákonné znaky přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, ale mohlo by být příslušným orgánem posouzeno jako přestupek podle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1. zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů, protože řídí motorové vozidlo v rozporu s ustanovením § 3 odst. 3 písm. a) zákona o silničním provozu, neboť není držitelem příslušného řidičského oprávnění podle § 81 tohoto zákona (srov. usnesení velkého senátu trestního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 18. 9. 2013, sp. zn. 15 Tdo 876/2013).

Jinak řečeno, bylo-li samotné rozhodnutí, jímž byl takovému řidiči výkon činnosti spočívající v řízení motorových vozidel zakázán, již vykonáno, a nedošlo-li ještě k vrácení řidičského oprávnění, je takový řidič v pozici osoby, jež k řízení motorového vozidla oprávněna není, ovšem pokud je přesto řídí, nemaří tak výkon rozhodnutí, jenž jí výkon takové činnosti zakázalo, protože to již vykonáno je.

Jednání obviněného tedy znaky skutkové podstaty přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku ani žádného jiného trestného činu nenaplnňuje.

Ze shora rozvedených důvodů **navrhují**, aby Nejvyšší soud:

1. Podle § 268 odst. 2 tr. ř. vyslovil, že pravomocným rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích – pobočky v Táboře ze dne 29. 8. 2013, č. j. 14 To 215/2013-62, byl porušen zákon v ustanovení § 254 odst. 1 tr. ř. ve vztahu k ust. § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, a jemu předcházejícím rozsudkem Okresního soudu v Táboře ze dne 14. 5. 2013, č. j. 3T 37/2013-42, pak rovněž v ustanovení § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, a to v neprospěch obviněného Ing. Z. M.;
2. podle § 269 odst. 2 tr. ř. napadený rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích – pobočky v Táboře ze dne 29. 8. 2013, č. j. 14 To 215/2013-62, zrušil a aby zrušil i jemu předcházející rozsudek Okresního soudu v Táboře ze dne 14. 5. 2013, č. j. 3 T 37/2013-42, a to včetně všech dalších rozhodnutí na citované rozsudky

obsahově navazujících, pokud vzhledem ke změně, k níž zrušením došlo, pozbyla podkladu;

3. a dále postupoval podle § 270 odst. 1 tr. ř., event. podle § 271 odst. 1 tr. ř.

JUDr. Robert Pelikán, Ph.D.
ministr spravedlnosti ČR

Nejvyšší soud rozhodl pod sp. zn.: [3 Tz 7/2017](#)